

Друга причина, освен възрожденските традиции на Ботев и Левски, с които е закърмен, е и състраданието му към злощастната участ на българите в Македония и Одринско. За това красноречиво говори стихотворението му “Напред!...”, посветено на Костадин Нунков, негов съученик и другар, който по време на Мелнишкото въстание през 1895 г. заминава с чета в Македония. В заключителния акорд на стихотворението поетът обобщава идеята, че свободата на “таз страна, обляна в кърви” и счупването на турския ярем е “трижд свещено дело”. Това е първото печатано Яворово стихотворение и то на страниците на македонския вестник “Глас Македонски” /II, бр. 360, 17 авг.1895г./

След неуспех да се включи в чета и да участва и той в Мелнишкото въстание, младият телеграфист продължава да следи развитието на македонския въпрос и да информира приятеля си Пейо Гарвалов, който следва в Загреб. В писмо от 10 февр. 1897г. той му съобщава : ” В Македония скоро ще има пата-кюта. Вероятно знаеш, как стоят сега работите; македонският върх. комитет не ще изтърве сгодния момент да се стори нещо. От вярно място знаей, че 125-тых хиляди пушки и 50-тых милиона патрони... правителството ги продава /дава/ чрез Хр. Иванови на македонския комитет. В хотел “Искър”, София, всеки ден заседавал комитетата... Де да видим как ќе го клаваме, като се задими.”³

Активната дейност на Яворов като функционер на македонското освободително движение започва след преместването му на служба в София в началото на октомври 1900г. Отседнал първоначално в хотел “Македония”, където пребивават македонските дейци, той скоро се настанява в обща квартира заедно с македонския деец Иван Димитров Строгов. Последният си спомня: “Яворов беше в нашите среди още с пристигането си в София. Той беше във връзка с македонското движение още преди това...”⁴

С желание да служи по-пълноценно на македонското дело, наскоро след идването си в столицата, Яворов изпраща молба до Българската екзархия в Цариград да бъде назначен за учител в Македония или Одринско. Но за негово голямо огорчение на 25 октом-

3. Яворов, П.К. *Събрани съчинения*. Т.V, с. 32.

4. Найденова-Стоилова, Г. П.К. Яворов. *Летопис за живота и творчеството му*. С., 1986, с. 126.